

Vec C-492/23

**Zhrnutie návrhu na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 98 ods. 1
Rokovacieho poriadku Súdneho dvora**

Dátum podania:

3. august 2023

Vnútroštátny súd:

Curtea de Apel Cluj

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

15. jún 2023

Žalobkyňa:

X

Žalované:

Russmedia Digital SRL

Inform Media Press SRL

Predmet konania vo veci samej

Kasačný opravný prostriedok podaný po zrušení občianskoprávneho rozsudku, ktorý v odvolacom konaní vyhlásil Tribunalul Specializat Cluj (Špecializovaný vyšší súd Kluž, Rumunsko) medzi účastníkmi konania, ktorými sú spoločnosti Russmedia Digital SRL a Inform Media Press SRL ako žalované-odvolateľky a pani X ako žalobkyňa-odporkyňa; opravný prostriedok sa týka návrhu na náhradu nemajetkovej ujmy údajne vzniknutej v dôsledku zverejnenia inzercie obsahujúcej osobné údaje na rôznych webových stránkach

Predmet a právny základ návrhu na začatie prejudiciálneho konania

Vnútroštátny súd žiada v zmysle článku 267 tretieho odseku ZFEÚ o výklad článkov 12 až 15 smernice 2000/31 a tiež článku 2 ods. 4, článku 4 bodov 7 a 11, článku 5 ods. 1 písm. b) a f), článku 6 ods. 1 písm. a) a článkov 7, 24 a 25 nariadenia 2016/679

Prejudiciálne otázky

1. Vzťahujú sa články 12 až 14 smernice 2000/31/ES aj na poskytovateľa informačných služieb typu úložiska informácií-hostingu, ktorý užívateľom poskytuje stránku, na ktorej je možné zverejňovať bezplatnú alebo platenú inzerciu a ktorého úloha pri zverejňovaní inzercie užívateľov je podľa vlastného tvrdenia výlučne technická (sprístupnenie platformy), prostredníctvom všeobecných podmienok používania stránky však uvádza, že si nenárokujúce vlastnícke právo k poskytovanému alebo zverejnenému, nahrávanému alebo prenášanému obsahu, pričom si ale zachováva právo tento obsah používať, vrátane jeho kopírovania, distribúcie, prenosu, zverejňovania, reprodukovania, úpravy, prekladu, postúpenia partnerom a odstraňovania v akomkoľvek čase, a to aj bez potreby príslušného dôvodu?

2. Je takýto poskytovateľ informačných služieb typu úložiska informácií- hostingu, ktorý je prevádzkovateľom spracúvania osobných údajov, podľa výkladu článku 2 ods. 4, článku 4 bodov 7 a 11, článku 5 ods. 1 písm. f), článku 6 ods. 1 písm. a), článkov 7, 24 a 25 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 a článku 15 smernice 2000/31/ES povinný overiť pred zverejnením inzercie, či osoba zverejňujúca inzerciu je totožná s nositeľom osobných údajov, na ktorého sa inzercia vzťahuje?

3. Je takýto poskytovateľ informačných služieb typu úložiska informácií-hostingu, ktorý je prevádzkovateľom spracúvania osobných údajov, podľa výkladu článku 2 ods. 4, článku 4 bodov 7 a 11, článku 5 ods. 1 písm. f), článku 6 ods. 1 písm. a), článkov 7, 24 a 25 nariadenia Európskeho parlamentu

a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 a článku 15 smernice 2000/31/ES povinný vopred overiť obsah inzercie zaslanej užívateľmi s cieľom vylúčiť inzerciu, ktorá môžu mať protizákonný charakter alebo ktorá môžu poškodiť súkromie a rodinný život jednotlivca?

4. Je takýto poskytovateľ informačných služieb typu úložiska informácií-hostingu, ktorý je prevádzkovateľom spracúvania osobných údajov, podľa výkladu článku 5 ods. 1 písm. b) a f), článkov 24 a 25 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 a článku 15 smernice 2000/31/ES povinný uplatňovať ochranné opatrenia na zabránenie alebo obmedzenie reprodukcie a redistribúcie obsahu inzercie zverejnenej jeho prostredníctvom?

Uvedené ustanovenia práva Únie a príslušná judikatúra

Smernica 2000/31/ES Európskeho parlamentu a Rady z 8. júna 2000 o určitých právnych aspektoch služieb informačnej spoločnosti na vnútornom trhu, najmä o elektronickom obchode („smernica o elektronickom obchode“), články 12 až 15

Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (všeobecné nariadenie o ochrane údajov) (ďalej len „GDPR“), článok 2 ods. 4, článok 4 body 7 a 11, článok 5 ods. 1 písm. b) a f), článok 6 ods. 1 písm. a) a články 7, 24 a 25

Rozsudok v spojených veciach Google France a Google, C-236/08 až C-238/08; rozsudok Glawischnig-Piesczek, C-18/18; rozsudok Google (Odstránenie údajne nesprávneho obsahu), C-460/20; rozsudok Poľsko/Parlament a Rada, C-401/19; rozsudok Papisavvas, C-291/13; rozsudok SNB-REACT, C-521/17; rozsudok McFadden, C-484/14; rozsudok L'Oréal a i., C-324/09

Uvedené vnútroštátne predpisy

Legea nr. 365 din 7 iunie 2002 privind comerțul electronic (zákon č. 365 zo 7. júna 2002 o elektronickom obchode; ďalej len „zákon č. 365/2002“), ktorým sa do vnútroštátneho práva prebrala smernica 2000/31, články 11 až 14, ktoré sú súčasťou kapitoly IV týkajúcej sa zodpovednosti poskytovateľov služieb. V článku 11 sa stanovujú podmienky občianskoprávnej, trestnoprávnej a správnej zodpovednosti za poskytované a prenášané informácie. Článok 12 konkrétne upravuje sprostredkovanie prostredníctvom jednoduchého prenosu, pričom stanovuje, že poskytovateľ tejto služby nie je zodpovedný za prenášané informácie, ak sú splnené určité podmienky týkajúce sa jeho neúčasti na iniciovaní, prijímaní a obsahu zasielania. V článku 13 sa stanovujú podmienky, pri splnení ktorých poskytovateľ služby nezodpovedá za automatické, sprostredkované a dočasné uloženie prenášanej informácie, pričom v článku 14, ktorý má názov „Trvalé ukladanie informácií, úložisko-hosting“, ods. 1 sa

stanovuje: „Ak služba informačnej spoločnosti spočíva v uchovávaní informácií poskytnutých príjemcom príslušnej služby, poskytovateľ tejto služby nezodpovedá za informácie uložené na žiadosť príjemcu, ak je splnená jedna z týchto podmienok: a) poskytovateľ služby si nie je vedomý toho, že činnosť alebo uchovávané informácie sú nezákonné, a pokiaľ ide o nároky na náhradu škody, nie sú mu známe skutočnosti alebo okolnosti, z ktorých vyplýva, že predmetná činnosť alebo informácie by mohli poškodiť práva tretej osoby; b) ak si je poskytovateľ služby vedomý skutočnosti, že predmetná činnosť alebo informácie sú nezákonné, alebo mu sú známe skutočnosti alebo okolnosti, z ktorých vyplýva, že predmetná činnosť alebo informácie by mohli poškodiť práva tretej osoby, poskytovateľ služby bezodkladne koná s cieľom ich odstrániť alebo znemožniť k nim prístup“.

Normele metodologice pentru aplicarea Legii nr. 365/2002 privind comerțul electronic [metodické pravidlá na uplatňovanie zákona č. 365/2002 o elektronickom obchode schválené prostredníctvom Hotărârea Guvernului nr. 1 308/2002 (nariadenie vlády č. 1 308/2002)] (ďalej len „metodické pravidlá“), článok 11 ods. 1, podľa ktorého „Poskytovatelia služieb informačnej spoločnosti, ktorí ponúkajú služby uvedené v článkoch 12 až 15 zákona, nie sú povinní monitorovať informácie, ktoré prenášajú alebo uchovávajú, ani sa od nich nevyžaduje, aby aktívne vyhľadávali údaje týkajúce sa zdanlivo nezákonných činností alebo informácií v oblasti služieb informačnej spoločnosti, ktoré poskytujú“.

Zhrnutie skutkového stavu a konania vo veci samej

- 1 Pani X, žalobkyňa, podala na Judecătoria Cluj-Napoca (Prvostupňový súd Kluž-Napoca, Rumunsko) žalobu proti spoločnosti Russmedia Digital SRL ako prevádzkovateľovi webovej stránky www.publi24.ro. Žalobkyňa sa dovoľavala skutočnosti, že neznáma tretia osoba zverejnila 1. augusta 2018 na tejto stránke bez súhlasu žalobkyne inzerciu s hanlivým a urážlivým obsahom. Žalobkyňa konkrétne podľa tejto inzercie ponúkala sexuálne služby, pričom zverejnené boli aj fotografie žalobkyne použité bez jej súhlasu, ako aj jej telefónne číslo. Inzerciu zverejnenú bez súhlasu žalobkyne v krátkej dobe prevzali iné reklamné webové stránky, pričom aj v súčasnosti je s uvedením pôvodného zdroja zverejnená na mnohých stránkach.
- 2 Judecătoria Cluj-Napoca (Prvostupňový súd Kluž-Napoca) tejto žalobe vyhovel a uložil spoločnosti Russmedia Digital SRL povinnosť zaplatiť sumu 7 000 eur zodpovedajúcu nemajetkovej ujme za poškodenie vyplývajúce z porušenia práva na podobizeň, česť a dobré meno a tiež práva žalobkyne na súkromie, ako aj za nezákonné spracovanie jej osobných údajov.
- 3 Prvostupňový súd konštatoval, že predmetné zverejnenie predstavovalo porušenie povinností, ktoré žalovanej ukladá GDPR, pričom pasivita žalovanej vážne

zasiahla do súkromného života žalobkyne, keďže v zmysle článku 253 Codul civil (Občiansky zákonník) išlo o nezákonnú skutočnosť.

- 4 Aspekty týkajúce sa spoločnosti Inform Media Press SRL sú na účely prejudiciálnych otázok irelevantné.
- 5 Spoločnosť Russmedia Digital SRL podala proti uvedenému rozsudku odvolanie na Tribunalul Specializat Cluj (Špecializovaný vyšší súd Kluž). Odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok, pričom žalobu pani X proti spoločnosti Russmedia Digital SRL zamietol ako nedôvodnú. Zároveň uložil pani X povinnosť zaplatiť spoločnosti Russmedia Digital SRL náhradu trov odvolacieho konania vo výške 4 550 rumunských lei (RON).
- 6 Tribunalul Specializat Cluj (Špecializovaný vyšší súd Kluž) dospel k záveru, že predmetná inzercia neobsahovala informácie pochádzajúce od odvolateľky, keďže dotknutá spoločnosť poskytla len službu uloženia inzercie bez aktívneho zasahovania do jej obsahu. Navyše, hneď ako odvolateľka zistila, že predmetný obsah by mohol poškodiť práva odporkyne, pristúpila k jeho zneprístupneniu.
- 7 Uvedený súd preto rozhodol, že na danú vec sa vzťahoval zákon č. 365/2002, konkrétne článok 14 ods. 1 písm. b), ktorým sa odvolateľka zbavuje zodpovednosti za nemajetkovú ujmu vyplývajúcu z obsahu inzercie zverejnenej užívateľmi na stránke www.publi24.ro. Odvolací súd tiež konštatoval aj relevantnosť článku 11 ods. 1 metodických pravidiel, takže odvolateľka nebola povinná overiť informácie, ktoré prenášala.
- 8 Pani X napadla uvedený rozsudok kasačným opravným prostriedkom podaným na Curtea de Apel Cluj (Odvolací súd Kluž), pričom mu navrhla vyhovieť tak, že vnútroštátny súd zruší rozsudok vyhlásený Tribunalul Specializat Cluj (Špecializovaný vyšší súd Kluž), zamietne odvolanie podané spoločnosťou Russmedia Digital SRL ako nedôvodné a potvrdí dôvodnosť a zákonnosť rozsudku Judecătoria Cluj-Napoca (Prvostupňový súd Kluž-Napoca).
- 9 Žalobkyňa sa dovoľávala skutočnosti, že rozsudok odvolacieho súdu je nezákonný, pretože nesprávne vyložil a uplatnil ustanovenia zákona č. 365/2002, pričom poukázala aj na relevantnosť kasačného dôvodu podľa článku 488 ods. 1 bodu 8 Codul de procedură civilă (Občiansky súdny poriadok). Pani X uvádza, že zákon č. 365/2002 nepredstavuje *lex specialis* vo vzťahu k GDPR, ktoré je priamo uplatniteľné, a že uvedeným zákonom sa nestanovuje výnimočná zodpovednosť, ktorá by mala prednosť pre GDPR. Tribunalul Specializat Cluj (Špecializovaný vyšší súd Kluž) mal v tomto zmysle analyzovať zodpovednosť žalovanej-odvolateľky aj z pohľadu GDPR.
- 10 Spoločnosť Russmedia Digital SRL neposkytovala podľa názoru žalobkyne len službu úložiska alebo hostingu, v dôsledku čoho by sa na ňu nevzťahoval zákon č. 365/2002, ale zohrala aj úlohu prevádzkovateľa, pričom zasahovala na úrovni obsahu na účely náležitej správy informácií. Jej úloha spočívajúca v uchovávaní konkrétnych aplikácií na serveri, a to v určitom poradí, s určitým formátom alebo

dizajnom, dostupných na určitom rozhraní úplne spravovanom žalovanou, robí z tejto spoločnosti na základe jej aktívneho zapojenia na úrovni údajov a uchovávaných informácií poskytovateľa informačného obsahu. Dotknutá spoločnosť je aj prevádzkovateľom spracúvania osobných údajov a spracovaním nezodpovedajúcim GDPR sa dopustila porušenia ustanovení tohto nariadenia. Osobné údaje žalobkyne sa použili bez jej súhlasu, pričom na uvedenej stránke môže akákoľvek osoba zverejniť akýkoľvek text s akýmkoľvek obsahom vrátane podobizní iných osôb, bez zaručenia bezpečnosti takýchto osobných údajov spracúvaných prostredníctvom danej stránky, čo vedie k nemožnosti trvalého odstránenia týchto údajov z online priestoru. Vymazanie inzercie nezavaruje spoločnosť zodpovednosti, pretože v čase odstránenia už správu prevzali iné webové stránky, rozšírila sa vo veľkom rozsahu a spôsobila ujmu, ktorú nie je možné úplne napraviť.

- 11 Spoločnosť Russmedia Digital SRL, t. j. žalovaná, navrhla zamietnuť kasačný opravný prostriedok ako nedôvodný a potvrdiť zákonnosť a dôvodnosť rozsudku vyhláseného v odvolacom konaní, ako aj povinnosť nahradiť trovy konania, pričom uviedla, že rozhodnutie vyššieho súdu je skutkovo aj právne odôvodnené. Žalovaná zastáva názor, že osobitný režim predstavujúci výnimku, akým je zákon č. 365/2002, má prednosť pred všeobecným právnym predpisom.
- 12 Curtea de Apel Cluj (Odvolací súd Kluž), t. j. vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania, konštatoval, že Tribunalul Specializat Cluj (Špecializovaný vyšší súd Kluž) neodkázal na ustanovenia GDPR, hoci mal procesnú povinnosť podrobiť ich v incidenčnom konaní analýze, pričom výslovne a naliehavo sa ich dovoľavala žalobkyňa-odporkyňa, a to v kontexte, v ktorom mal uvedený súd analyzovať vzťahy medzi vnútroštátnym právom, čiže zákonom č. 365/2002, a GDPR, t. j. právnym aktom, ktorý sa vo vnútroštátnom právnom poriadku priamo a povinne uplatňuje.
- 13 Z tohto dôvodu vnútroštátny súd vyhovel kasačnému opravnému prostriedku, napadnutý rozsudok v plnom rozsahu zrušil, pričom vo veci opätovne rozhodne o odvolaní.

Zhrnutie odôvodnenia návrhu na začatie prejudiciálneho konania

- 14 Vnútroštátny súd pristúpil k analýze radu rozhodnutí Súdneho dvora vo veciach, v ktorých sa zaoberal otázkou kvalifikácie typu prevádzkovateľa a poskytovaných služieb z hľadiska zodpovednosti tohto prevádzkovateľa.
- 15 Napríklad v spojených veciach C-236/08 až C-238/08 Súdny dvor rozhodol, že poskytovateľa služby odkazov na internete nemožno považovať za zodpovedného za údaje, ktoré ukladá na žiadosť inzerenta, ibaže by po tom, ako sa dozvedel o protiprávnosti týchto údajov alebo činností tohto inzerenta, bezodkladne neodstránil uvedené údaje alebo k nim neznemožnil prístup. V rozsudku vo veci C-18/18 Súdny dvor vyhlásil, že súd členského štátu jednak nemôže vydať poskytovateľovi hostingu príkaz ukladajúci povinnosť monitorovať vo

všeobecnosti informácie, ktoré ukladá, a jednak ani mu nemôže uložiť povinnosť aktívne zisťovať skutočnosti alebo okolnosti, ktoré by naznačovali, že ide o nezákonný obsah. Vo veci C-460/20 sa Súdny dvor zaoberal otázkou pravdivosti a presnosti informácií, ku ktorým je možné získať prístup prostredníctvom internetových vyhľadávačov. Pri uplatňovaní práva dotknutej osoby „na zabudnutie“ je preto prevádzkovateľ vyhľadávača povinný odstrániť informácie uvedené v indexovanom obsahu, ak osoba žiadajúca o zrušenie indexovania preukáže, že takéto informácie sú zjavne nepresné. V rozsudku C-401/19 Súdny dvor v súvislosti s online platformami na zdieľanie obsahu konštatoval, že s cieľom vyhnúť sa zodpovednosti v prípade, keď užívatelia nahrávajú nezákonný obsah na svojich platformách, pre ktoré poskytovatelia online služieb zdieľania obsahu nemajú povolenie od nositeľov práv, musia dotknutí poskytovatelia preukázať, že spĺňajú všetky podmienky oslobodenia stanovené v článku 17 ods. 4 písm. a), b) a c) smernice 2019/790. Uplatnenie článku 17 smernice 2000/31 nezakladá žiadnu všeobecnú povinnosť monitorovať, hoci článok 17 ods. 8 smernice 2019/790 zavádza dodatočnú záruku na účely dodržiavania práva na slobodu prejavu a na informácie užívateľov online služieb zdieľania obsahu. Poskytovatelia týchto služieb nemôžu byť povinní predchádzať nahrávaniu a sprístupneniu obsahu verejnosti, ktorého konštatovanie neoprávnenej povahy by si vyžadovalo samostatné posúdenie obsahu vzhľadom na informácie poskytnuté nositeľmi práv. Vo veci C-291/13 dospel Súdny dvor k záveru, že obmedzenia občianskoprávnej zodpovednosti upravené v článkoch 12 až 14 smernice 2000/31 nezahŕňajú prípad vydavateľskej spoločnosti, ktorá disponuje internetovou stránkou, na ktorej sa uverejňuje elektronická verzia denníka, ak je toto vydavateľstvo odmeňované z príjmov plynúcich z platenej reklamy šírenej na tejto stránke a v prípade, že je oboznámené s uverejňovanými informáciami a má nad nimi kontrolu. V rozsudku vo veci C-521/17 Súdny dvor vyhlásil, že články 12 až 14 smernice 2000/31/ES sa majú vykladať v tom zmysle, že výnimky zo zodpovednosti, ktoré stanovujú, sa vzťahujú na poskytovateľa služby prenajímania a registrovania IP adres, ktoré umožňujú anonymné používanie názvov internetovej domény za podmienky, že táto služba patrí do jednej z kategórií služieb uvedených v týchto článkoch a spĺňa všetky príslušné podmienky, pokiaľ má činnosť takéhoto poskytovateľa výlučne technickú, automatickú a pasívnu povahu, čo znamená, že nepozná, ani nemá kontrolu nad informáciami, ktoré sú prenášané alebo uchovávané jeho zákazníkmi, a pokiaľ nemá takú aktívnu úlohu, že umožňuje týmto zákazníkom optimalizovať ich činnosť online predaja. Vo veci C-324/09 Súdny dvor rozhodol, že článok 14 ods.1 smernice 2000/31/ES sa má vykladať v tom zmysle, že sa uplatňuje na prevádzkovateľa online trhoviska, ak nemal aktívnu úlohu takej povahy, že by bolo možné konštatovať, že uložené údaje pozná alebo má nad nimi kontrolu. Uvedený prevádzkovateľ má takúto úlohu, keď poskytuje pomoc, ktorá spočíva najmä v optimalizácii prezentácie predmetných ponúk na predaj alebo v ich podpore. Prevádzkovateľ sa však nemôže dovoliavať výnimky zo zodpovednosti stanovenej v tomto ustanovení, ak vedel o skutočnostiach alebo okolnostiach, na základe ktorých by obozretný hospodársky subjekt musel konštatovať protiprávnosť predmetných ponúk na predaj, a v prípade takejto vedomosti

nekonal promptne v súlade s uvedeným článkom 14 ods. 1 písm. b) smernice 2000/31.

- 16 Curtea de Apel Cluj (Odvolací súd Kluž) odkazuje aj na rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Delfi A. S. v. Estónsko, v ktorom vnútroštátne súdy konštatovali zodpovednosť žalujúcej spoločnosti prevádzkujúcej portál s obchodným spravodajstvom za hanlivé komentáre jeho čitateľov súvisiace s novinovým článkom o dopravnej spoločnosti prevádzkujúcej trajekt. Na žiadosť právnych zástupcov trajektovej dopravnej spoločnosti žalobkyňa odstránila hanlivé komentáre, ale až približne 6 týždňov po ich zverejnení. ESLP usúdil, že rozhodnutie príslušného vnútroštátneho súdu nebolo v rozpore s článkom 10 (sloboda prejavu) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, pretože ak majú komentáre užívateľov, ktorí sú tretími osobami, podobu nenávisťných prejavov a priamych hrozieb pre fyzickú integritu jednotlivcov, práva a záujmy iných osôb a spoločnosti ako celku môžu zmluvným štátom umožniť, aby vyvodili zodpovednosť voči internetovým spravodajským portálom v prípade, že neprijmú opatrenia na okamžité odstránenie zjavne protizákonných komentárov.
- 17 Analyzovaná judikatúra Súdneho dvora odkazuje len na ponuky zverejnené na stránke, ktorej protizákonná povaha vyplýva z analýzy skutočností a okolností, ktoré sa prevádzkovateľovi výslovne oznámili po zverejnení inzercie, nezaobrá sa však aj analýzou situácie, aká nastala v prejednávanej veci, ktorá je špecifická tým, že obsah inzercie zverejnenej neznámym užívateľom mal jednoznačne nezákonný obsah a vo vzťahu k dotknutej osobe bol značne škodlivý. Táto nezákonnosť bola zjavná, pretože údajné služby ponúkané poškodenou osobou svojou povahou vážne poškodzujú jej právo na podobizeň. Okrem toho sexuálne služby údajne ponúkané na základe zverejnenej inzercie možno spojiť so závažnými trestnými činmi podľa Codul penal (Trestný zákon), ako je navádzanie na prostitúciu a jej využívanie (článok 213 Trestného zákona) a obchodovanie s ľuďmi (členok 210 Trestného zákona).
- 18 Podľa všeobecných podmienok používania online platformy prevádzkovej spoločnosťou Russmedia Digital SRL sa táto spoločnosť nezdá byť len pasívnym používateľom údajov (sprostredkujúci poskytovateľ), pretože hoci si nenárokujúce vlastnícke právo k poskytovanému alebo zverejnenému, nahrávanému alebo prenášanému obsahu, v každom prípade si zachováva právo daný obsah používať, vrátane jeho kopírovania, distribúcie, prenosu, zverejňovania, reprodukovania, úpravy, prekladu, postúpenia partnerom a odstraňovania v akomkoľvek čase, a to aj bez potreby príslušného opodstatneného dôvodu.
- 19 Curtea de Apel Cluj (Odvolací súd Kluž) rozhoduje v prejednávanej veci o opravnom prostriedku, pričom jeho rozhodnutie bude konečné.